

ĐỨC PHẬT VÀ GIÁO PHÁP

TINH MINH dich Việt, 1992

Ambapali

Many rich men became followers of the Buddha and he taught them how to use their money and power for the good of others. He never taught that it is wrong to have money or power or position, but he said it is wrong to use these gifts selfishly. Money and other things are useful to have, but we must learn not to cling to them and must gladly share what we have with our fellow beings. We are all brothers, and to be rich does not make a person greater than his brother.

In a place called Vaisalii lived a rich woman by the name of Ambapali, who led a very evil life. She cared nothing for others but spent all her time in pleasure and feasting. She heard about the Buddha and was angry to think that so many were following him. So she dressed up in her best robes of gold and silk and went in a carriage drawn by peacocks to meet the Buddha, in order to insult him

As the Lord was walking along the roadside, she drove up to him and stared rudely into his face. The Buddha looked at her with a gentle, loving look, and before his clear eyes Ambapali's eyes dropped and her face became crimson with shame.

"Daughter, what do you desire?" asked the Buddha. Ambapali wept, and for some time could not answer. Then speaking softly she said, "Would my Lord deign to eat at my house and teach me also the great truth which he has found?"

The Buddha gladly promised to come to her home, for none were too evil or too low for him to help. Many people said that the Buddha had no business to go to the house of such a wicked woman, but he always did what he thought to be right and paid no attention to what people thought about him.

He went to eat at Ambapali's house and she became his disciple. She gave up her evil life and walked with gladness the Noble Eightfold Path.

NÀNG AM-BA-PA-LI

Nhiều người giàu sang đã thành môn đệ của Phật, Ngài giáo hóa họ biết cách sử dụng tiền bạc và quyền hành để mang lai lợi ích cho người khác. Ngài không bao giờ giảng có tiền bạc, quyền lực và đia vi là sai lầm, mà Ngài nói sử dụng những tăng phẩm đó một cách ích kỷ là sai lầm. Tiền bac và các thứ khác thì rất hữu dụng, nên có, nhưng chúng ta phải biết không nên bám víu chúng, mà phải hoan hỷ san sẻ những gì ta có với moi người. Tất cả chúng ta đều là huynh đê, và sư giàu sang không làm cho con người vĩ đại hơn anh em của mình.

Tại xứ Tỳ-xá-ly (Vaisali) có một phụ nữ giàu sang tên là Am-ba-pa-li (Ambapali), nàng sống một cuộc sống rất xấu ác. Nàng chẳng quan tâm gì đến người khác, mà chỉ biết dành hết thời giờ vào các cuộc hoan lạc, tiệc tùng. Nàng nghe nói về Phật và rất làm tức giận nghĩ rằng có quá nhiều người đang theo Ngài. Vì thế nàng mặc xiệm y bằng vàng lụa sang trọng nhất, ngồi xe công kéo, đến gặp Phật để nhục mạ Ngài.

Khi Đức Phật đang đi dọc theo lề đường, nàng rượt xe lên ngang Phật, rồi trố mắt xấc xược nhìn vào mặt Ngài. Phật nhìn nàng bằng ánh mắt diu hiền, thương mến, và trước ánh mắt trong sáng của Ngài, đôi mắt của nàng Am-ba-pa-li sụp xuống, mặt nàng xấu hổ, tím bầm.

"Cô nương, cô muốn gì?" Phật hỏi. Am-ba-pa-li sut sùi khóc một hồi không thể trả lời. Sau đó nàng khẽ nói: "Xin thỉnh Ngài đến tho trai tai nhà con và giảng cho con biết Sự Thật cao quí mà Ngài đã tìm ra".

Phât hoan hỷ hứa đến nhà nàng, vì không ai đôc ác hay thấp hèn đến nỗi Ngài không giúp được. Nhiều người nói Phật không có việc gì làm nên mới đến nhà một con mu ác ôn như thế, nhưng Ngài luôn luôn làm những gì mà Ngài cho là đúng. và không để ý đến những gì người ta suy nghĩ về Ngài.

Ngài đến thọ trai tại nhà Am-ba-pa-li và nàng trở thành đệ tử của Ngài. Nàng dứt khoát từ bỏ cuộc sống xấu xa và hân hoan đi theo con Đường Tám Bước Cao Quí.